

29 Απριλίου 2020

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: Πως πρέπει οι άνδρες να συμπεριφέρονται στις γυναίκες τους (μέρος 2ο)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Ιωάννης Χρυσόστομος](#)

[\(συνέχεια από 1\)](#)

Ο Χριστός αγάπησε περισσότερο (20η Ομιλία στην Επιστολή προς Εφεσίους)

«Ο Παύλος, πάντως, συνεχίζει σημειώνοντας πως «ο Χριστός προσέφερε τη ζωή Του για την Εκκλησία, επειδή μ' αυτόν τον τρόπο ήθελε να την εξαγιάσει, αφού την καθάρσει από την αμαρτία.

Για να συμπεριφερθεί έτσι ο Χριστός, σημαίνει ότι η Εκκλησία τότε, όταν την πήρε ως νύφη, ήταν γεμάτη σπίλους και κατηγόριες, χωρίς κάλλος, άμορφη, δίχως αξία. Οποιαδήποτε, όμως, γυναίκα και να νυμφευθεί κάποιος, δεν θα έχει την ασχήμια και την ουτιδανότητα που είχε η νύφη του Χριστού Εκκλησία. Ούτε θα απέχει, τόσο από τη φύση σου, όσο η Εκκλησία από τον Χριστό. Και όμως, αυτή τη νύφη ο Χριστός ούτε την αποστράφηκε αηδιάζοντας από τη θέα της, ούτε την εμίσησε εξαιτίας της υπερβολικής της ασχήμιας.

Θα πληροφορηθούμε το μέτρο της ασχήμιας της, αν αφήσουμε τον απόστολο Παύλο να την περιγράψει: «κάποτε ήσασταν βυθισμένοι στο σκοτάδι». Βλέπεις πόσο αμαυρωμένη ήταν η εμφάνιση της; Γιατί τίποτα δεν είναι πιο μαύρο από το σκοτάδι. Αλλά πρόσεξε και τη θρασύτητα της, καθώς συνεχίζει ο Παύλος:

«ζούσαμε μέσα στην κακία και το φθόνο». Δες και την ανηθικότητά της: «ήμασταν κάποτε άμυαλοι και απείθαρχοι». Μα τι λέω; Και ανόητη ήταν και βλάσφημη . Και όμως, ενώ ήταν αναρίθμητες οι ουλές της, ακόμη και έτσι, σαν να ήταν κάποια γυναίκα θαλερή και γεμάτη θαυμαστή ομορφιά και υγεία και όχι σε κατάσταση άμορφης φθοράς, παρέδωσε για χάρη της τον εαυτό Του στο θάνατο. **Και αυτή Του η στάση ήταν που έκανε τον Παύλο να αναφωνεί με θαυμασμό: «δύσκολα κάποιος θα έδινε τη ζωή του ακόμα και για ένα δίκαιο άνθρωπο». Και κάπου αλλού, «ενώ εμείς ζούσαμε ακόμη μέσα στην αμαρτία, ο Χριστός έδωσε τη ζωή Του για χάρη μας».** Και, ενώ είχαν έτσι τα πράγματα, ο Χριστός τη νυμφεύθηκε και την αποκαθιστά στην προηγούμενη ομορφιά της και την ξεπλένει από τις αμαρτίες της και δεν αρνείται να προσφέρει στο θάνατο τον εαυτό Του για χάρη της».

Τι είναι αληθινή ομορφιά;

«Ήθελε, έτσι, να τήν εξαγιάσει», συνεχίζει ο Απόστολος, «καθαρίζοντας την με το βάπτισμα της στο νερό και με το λόγο, ώστε να την έχει δίπλα του την Εκκλησία ως νύφη δοξασμένη, χωρίς να μπορεί να της βρει κάποιος κανένα ψεγάδι ή ελάττωμα ή κάτι παρόμοιο, αλλά να είναι αγία και απαλλαγμένη από τη βρωμιά».

«Με το βάπτισμα στο νερό» την καθαρίζει από τη βρωμιά. «Με το λόγο» συμπληρώνει. Ποιο λόγο; «Εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος». Και δεν τη στόλισε «μόνο λαμπρά, αλλά τη γέμισε δόξα, χωρίς να μπορεί να της βρει κανένας κάποιο ψεγάδι ή ελάττωμα ή κάτι παρόμοιο”. Ας ζητάμε, λοιπόν, και μεις αυτή την ωραιότητα και θα μπορέσουμε έτσι να γίνουμε δημιουργοί της. Μην ψάχνεις να βρεις στη γυναίκα σου αυτά τα στοιχεία που δεν της ανήκουν. Θυμήσου, πως ό,τι κατέχει η Εκκλησία, το έχει ως δώρο από τον κύριο και δεσπότη της. Αυτός τη στόλισε με λαμπρότητα, αυτήν που δεν είχε μορφή και κάλλος. Μην περιφρονήσεις, λοιπόν, τη γυναίκα σου για την άσχημη εμφάνισή της. Πρόσεξε τι λέει η Αγία Γραφή: «Είναι μικρή στο μέγεθος ανάμεσα στα άλλα έντομα η μέλισσα, μα η παραγωγή της είναι από τις πιο γλυκές τροφές». Έτσι και η γυναίκα. Είναι πλασμένη από τον Θεό. Γι’ αυτό οι προσβολές σου αντανακλούν άμεσα σ’ Εκείνον, το δημιουργό της, όχι σ’ αυτήν...

Μην την επαινέσεις για την ομορφιά της. Αυτός ο έπαινος, καθώς και το μίσος ή η αγάπη που προκαλούνται από τήν προσωπική ομορφιά μιας γυναίκας, είναι συμπεριφορά ακόλαστων και φιλήδονων ανδρών. Να αναζητάς της ψυχής την ωραιότητα. Να μιμηθείς και εδώ το Νυμφίο της Εκκλησίας. Η σωματική ομορφιά είναι πλημμυρισμένη από έπαρση και παραφροσύνη και βυθίζει τον άνθρωπο στη

ζήλια, καθώς συχνά τον κάνει να υποπεύεται για το πρόσωπο της ακόλαστης αγάπης του τερατώδη πράγματα. Μήπως όμως η σωματική ομορφιά προκαλεί αδιάκοπη ερωτική ευχαρίστηση ; Η γλύκα διαρκεί ένα ή δυό μήνες ή το πολύ ένα χρόνο. Μετά παύει να ασκεί τη γοητεία της, επειδή η επανάληψη της ερωτικής πράξης ως πεζής καθημερινότητας μαραίνει το θάυμα. Στο μεταξύ, τα κακά που προξενεί η προσκόλληση στη σωματική ωραιότητα παραμένουν ενεργά, η έπαρση, δηλαδή, η υπερηφάνεια και η περιφρόνηση των άλλων. Δεν συμβαίνει, όμως, το ίδιο με κάποιον που στερείται σωματικής ομορφιάς. Επειδή ο έρωτας που δημιουργείται προσβλέπει στην ωραιότητα της ψυχής και όχι του σώματος, για τούτο και εύλογα παραμένει έχοντας εσαεί την ίδια ποσότητα έντασης. Όπως όταν γεννήθηκε.

Τί πιο όμορφο, πες μου, από τον ουρανό πάνωθ'ε μας; Ή τα λαμπερά αστέρια που τον στολίζουν; Περίγραψε μου όποιο σώμα διαλέξεις και δεν θα το βρεις τόσο όμορφο. Πες μου για τα ομορφότερα μάτια και όμως, και αυτά δεν θα 'χουν την απαστράπτουσα ακτινοβολία του. Με τη δημιουργία του έναστρου ουρανού κατεπλάγησαν από θαυμασμό οι στρατιές των αγγέλων. Όπως και μείς σήμερα μένουμε εκστατικοί στη θωριά του. Όχι όμως τόσο πολύ όσο όταν τον πρωτοαντικρίσαμε! Αυτό το αποτέλεσμα προκαλεί στο τέλος η συνήθεια. Με την πάροδο του χρόνου χάνεται και η έκπληξη της πρώτης φοράς.

Πόσο περισσότερο, όμως, δεν συμβαίνει αυτό με τη γυναικεία ομορφιά; Αν, μάλιστα, συμβεί τυχαία και κάποια ασθένεια, τότε είναι που όλα σβήνουν πιο σύντομα. Ψάξε, λοιπόν, να βρεις σε μια γυναίκα τη στοργή, την ταπείνωση και την επιείκεια, ως γνωρίσματα της ωραιότητάς της. Μην αναζητάμε στη γυναίκα τη σωματική ακμή. Μην τη ψέγουμε γιατί της λείπουν τα όμορφα χαρακτηριστικά. Δεν είναι στο χέρι της να τα έχει! Ακόμη περισσότερο, ας μην την κατηγορούμε καθόλου. Ας μην την απελπίζουμε. Ας μην της δημιουργούμε κακοκεφιά και κατήφεια. Θέλει τόλμη να το πετύχουμε αυτό! Μα διαφεύγει πάλι από την προσοχή σας, ότι κάποιοι που συγκατοίκησαν με όμορφες γυναίκες, τελείωσαν τη ζωή τους μέσα στην αθλιότητα; Ενώ, αντίθετα, όσοι παντρεύτηκαν λιγότερο όμορφες, έφτασαν μέχρι τα βαθιά γεράματα μέσα σε μια πλημμυρίδα αγαλλιάσεως;

Εμπρός, λοιπόν, ας ξεπλύνουμε τις εσωτερικές κηλίδες. Ας αφαιρέσουμε τις εσωτερικές ρυτίδες. Ας απομακρύνουμε τους ψόγους της ψυχής. Αύτη την ομορφιά ζητά από μας ο Θεός. Ας την κατακτήσουμε, λοιπόν, για χάρη του Θεού και όχι για μας».

Το χρήμα διαφθείρει

«Ας μη ζητάμε πλούτο, ούτε υψηλή κοινωνική θέση, που είναι εξωτερικά γνωρίσματα, αλλά, αντί γι' αυτά, την αληθινή ευγενική καταγωγή, που βρίσκεται βαθιά στη ψυχή μας. Ας μην προγραμματίζει κάποιος να γίνει πλούσιος από την περιουσία της γυναίκας του. Μια τέτοια ευμάρεια είναι πρόστυχη, χυδαία και εξευτελιστική. Χωρίς συζήτηση, ας μην επιζητεί κάποιος να πλουτίσει από τέτοια πηγή. «Γιατί», όπως σοφά συμπεραίνει ο απόστολος Παύλος, «όσοι επιθυμούν σφοδρά να πλουτίσουν, περιπίπτουν σε πειρασμό και στο δόκανο του διαβόλου και σε πολλές ανόητες και βλαβερές επιθυμίες, που βυθίζουν τους ανθρώπους στην καταστροφή και το χαμό». Μη βλέπεις τη γυναίκα σου σαν αστείρευτη πηγή πλούτου και θ' ανακαλύψεις έκπληκτος ότι όλα στη ζωή θα σου πηγαινούν κατ' ευχήν. Πες μου, ποιος θα εγκαταλείψει τα σπουδαία πράγματα της ζωής, για να στραφεί στα μικρά και ασήμαντα; Αλλά, τί ρωτώ και προκαλώ θλίψη; Έτσι πάντα δεν κάνουμε για όλα; Αν αποκτήσουμε γιο, δεν προσπαθούμε να του εμφυσήσουμε και να του αναπτύξουμε ένα ανδρείο φρόνημα, αλλά να του βρούμε την πλουσιότερη γυναίκα. Δεν τον διδάσκουμε πως θα απαλλαγεί από την αμαρτία, αλλά πως θα καταστήσει εύπορο τον εαυτό του. Και αν τον προτρέψουμε προς ένα επάγγελμα, αυτό δεν θα είναι κάποιο, όπου θα αποφεύγει την αμαρτία, αλλά εκείνο που θα του προσπορίζει περισσότερα οφέλη. Θεός μας πια είναι το χρήμα. Γι' αυτό τα πάντα έχουν διαφθαρεί και καταγκρεμισθεί, ακριβώς γιατί στην πορεία της ζωής μας έχουμε ως οδηγό τον έρωτα του πλούτου.